

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΓΥΡΟΣ , μαρτύρησε στη στις 11 Μαΐου 1806

[α / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές](#)

Αυτός ο νέος αθλητής του Χριστού καταγόταν από την

Επανομή της Θεσσαλονίκης και ήταν ο πρώτος βοηθός, ο καλύτερος, ενός ράφτη.

Ήταν ένας διπλά χαριτωμένος νέος δεκαοκτώ ετών, ως προς την ηλικία αλλά και την ψυχή. Η αφορμή για την ομολογία και το μαρτύριο του δόθηκε από το εξής περιστατικό.

Ένας χριστιανός από το Σοχό βρισκόταν στη φυλακή για κάποιο παράπτωμά του και ο πασάς τον φοβέριζε ότι θα τον κρεμάσει ,επειδή δεν μπορούσε να πληρώσει. Εκείνος δείλιασε και είπε πως τουρκεύει. Τον έβγαλαν από την φυλακή και τον πήγαν σ' ένα καφενέ στο Ταχτάκαλα για την περιτομή. Το έμαθε λοιπόν ο άγιος νεομάρτυς Αργυρός και κυριολεκτικά όρμησε μες στον καφενέ και μπροστά στο πλήθος των Τούρκων προσπαθούσε να αποτρέψει εκείνον τον χριστιανό από την

εξωμοσία .

Μόλις άκουσαν τα λόγια του οι γενίτσαροι τον άρπαξαν και τον γρονθοκοπούσαν και θα τον σκότωναν αν δεν σκέφτονταν πως θα μπορούσαν να τον κάνουν κι αυτόν εξωμότη. Σταμάτησαν τους δαρμούς, έβγαλαν τα μαχαίρια τους και τις μπιστόλες τους λέγοντάς του ή τουρκεύεις ή τούτη την ώρα σε θανατώνουμε. Ο Άγιος τους αποκρίθηκε : Είμαι χριστιανός , την πίστη μου δεν την αρνούμαι ό,τι κι αν μου κάνετε και το έχω δόξα και τιμή μου ν' αποθάνω για την πίστη μου και την αγάπη του Χριστού μου.

Σέρνοντάς τον , τον πήγαν στον κριτή, όπου εξέθεσαν το τόλμημά του, τον έδειραν αλύπητα και τον πίεζαν να εξισλαμισθεί. Βλέποντας το αμετάθετο της γνώμης του ζητούσαν από τον δικαστή τον θάνατό του. Ο δικαστής όμως δεν έδινε απόφαση καταδικαστική με το σκεπτικό ότι καθέννας οφείλει να είναι πιστός στη θρησκεία του , υπέρμαχος και ζηλωτής. Τότε οι Γενίτσαροι σαν θηρία ανήμερα όρμησαν στον δικαστή λέγοντάς του : πώς δικαιώνεις τον εχθρό της πίστης μας ; Είναι καλό να επαινεί την πίστη του και να βρίζει μπροστά μας την δική μας πίστη ; Δεν τον κρίνεις άξιο θανάτου ; [\(περισσότερα...\)](#)